

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **M. R.**, zastoupen Mgr. Pavlem Kužílkem, advokátem se sídlem Blahoslavova 72/4, Přerov, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 29. 3. 2018, č. j. 72 Ad 12/2017 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Pavlu Kužílkovi, advokátu se sídlem Blahoslavova 72/4, Přerov, **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1 573 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci, Kontaktní pracoviště Přerov (dále také „správní orgán prvního stupně“) snížil rozhodnutím ze dne 24. 2. 2017, sp. zn. SZ/335654/2012/HMN, č. j. 21820/2017/PRR doplatek na bydlení vyplácený žalobci z částky 3 318 Kč na 3 246 Kč měsíčně ode dne 1. 2. 2017. Dávka byla snížena

v návaznosti na účinnost nařízení vlády č. 449/2016 Sb., kterým se pro účely příspěvku na bydlení ze státní sociální podpory pro rok 2017 stanoví výše nákladů srovnatelných s nájemným, částek, které se započítávají za pevná paliva, a částek normativních nákladů na bydlení (dále jen „nařízení vlády č. 449/2016 Sb.“), kterým došlo ke snížení částek normativních nákladů na bydlení pro rok 2017 ve smyslu § 26 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění v době rozhodné. V důsledku této legislativní změny došlo rozhodnutím správního orgánu prvního stupně v souladu s bodem 3. Čl. II. zákona č. 367/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 367/2016 Sb.“) k přehodnocení žalobcova nároku na dávku tak, že došlo k jejímu snížení. Při stanovení nové výše doplatku na bydlení byly totiž zohledňovány odůvodněné náklady na bydlení dle § 34 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění v době rozhodné (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), které mohly dle § 34 písm. d) téhož zákona činit nejvýše 90 % normativních nákladů na bydlení. Správní orgán prvního stupně vycházel při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení z nové výše normativních nákladů na bydlení dle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění v době rozhodné a nařízení č. 449/2016 Sb. Žalobce se změnou výše dávky nesouhlasil, a proto podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2017, č. j. MPSV-2017/75333-922 odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil podanou žalobou. Namítal úzký, akcesorický vztah řízení, z nějž vzešlo odvoláním napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, s obdobnými předchozími správními řízeními vedenými stran doplatku na bydlení za předchozí období. Neustále dochází ke změnám přiznaného doplatku na bydlení, přičemž nová výše doplatku se počítá ze „starého“, nezákonného a nepravomocného rozhodnutí. Žalobce namítl překážku litispendence a res iudicata, neboť „než bylo zahájeno nové řízení o téže věci, nebylo rozhodnuto v předchozí věci“. Namítal porušení základních zásad správního řízení. Správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť v dalších rozhodnutích nebyla reflektována žádná z odvolacích námitek. Neustálým vrácením zcela totožných věcí žalovaným správnímu orgánu prvního stupně, aniž by správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl, došlo k porušení práva na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť správní řízení trvá nepřiměřeně dlouhou dobu.

[3] Krajský soud shledal rozhodnutí správních orgánů jako přezkoumatelné. Snížení doplatku bylo provedeno z důvodu přijetí nové právní úpravy, se kterou žalobce fakticky nesouhlasí. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že správní orgány správně použily na případ žalobce příslušná ustanovení zákona a nařízení vlády č. 449/2016 Sb. Skutkový stav byl řádně zjištěn. Žalobce neuvedl, že by skutkový stav byl jiný a ani nenamítal, že by na jeho případ dopadala jiná ustanovení právních předpisů nebo že by správní orgány zaujaly nesprávný výklad. Krajský soud neshledal porušení zásad správního řízení. Námítku litispendence a věci rozhodnuté neshledal důvodnou, neboť správní orgány postupovaly podle zákona č. 367/2016 Sb. a především podle nařízení č. 449/2016 Sb. vůči žalobci poprvé až v nyní přezkoumávané věci. Předcházející rozhodnutí a řízení neměla s daným řízením a rozhodnutím souvislost. V nyní posuzovaném řízení nedošlo k žádným průtahům v řízení. Řízení bylo zahájeno z moci úřední dne 9. 2. 2017, dne 24. 2. 2017

pokračování

vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí a dne 4. 4. 2017 bylo vydáno rozhodnutí o odvolání. Všechna rozhodnutí byla vydána v zákonných lhůtách. Krajský soud žalobu zamítl.

II.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku krajského soudu. Dle stěžovatele došlo k porušení zásad správního řízení, přičemž tato porušení uváděl již v podaném odvolání, kterým se měl krajský soud zabývat. Správní orgány rozhodovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy a se zákonem. Stěžovatel znovu namítl překážku litispendence a věci rozhodnuté. Nesouhlasí s krajským soudem, že přecházející a současné řízení spolu nesouvisí. Předchozí řízení a současné správní řízení spolu souvisí. Docházelo k neustálému předávání věcí mezi orgány prvního a druhého stupně, čímž správní orgány způsobily nepřiměřenou délku řízení, která představovala zásah do práva na spravedlivý proces. Stěžovatel nesouhlasí s posouzením námitky uvedené v odvolání stran antisociálního dopadu rozhodnutí správních orgánů. Dle stěžovatele šlo o námitku nezákonnosti. Žalovaný pouze konstatoval tvrzení správního orgánu prvního stupně, zcela ignoroval nastalý skutkový stav a porušování práv stěžovatele. Žalovaný se nevypořádal s veškerými námitkami uvedenými v odvolání. Správní orgány rezignovaly na pečlivé zvážení individuálních okolností případu.

[5] Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

III.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud považuje před vypořádáním jednotlivých stěžovatelem vznesených námitek za nezbytné poukázat na samotnou argumentaci v kasační stížnosti, která se jeví velmi obecně. Stěžovatel brojí proti rozsudku krajského soudu v podstatě pouze v rovině prostého nesouhlasu bez bližší konkretizace. Podle konstantní judikatury je kasační bod způsobitý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Nejvyšší správní soud je tedy, vyjma případů taxativně uvedených, uplatněnými důvody kasační stížnosti vázán. Proto obsah a kvalita kasační stížnosti v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Je-li tedy kasační stížnost kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta. Jinými slovy, pokud stěžovatel uplatní obecnou námitku, může se jí ve stejném rozsahu zabývat i soud (srov. např. rozsudek NSS ze dne 13. 9. 2017, č. j. 7 As 208/2017 – 22).

[9] Stěžovatel je názoru, že krajský soud se měl zabývat námitkami, které byly obsaženy v jím podaném odvolání proti rozhodnutí žalovaného. Takto neurčité vymezení žalobních námitek není přípustné. Stěžovatel je povinen v žalobě explicitně uvést jím spatřované důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného a vymezit tak rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí. Uvedení konkrétních námitek přitom nelze nahradit zopakováním či parafrází námitek uplatněných v odvolání, neboť odvolací námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí, než které bylo předmětem přezkumu krajským soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005 - 74).

[10] Rovněž nelze přisvědčit názoru stěžovatele, že správní řízení bylo stíženou překážkou litispendence, nebo že by již šlo o věc rozhodnutou. Z obsahu správního spisu sice vyplývá, že stěžovatel je dlouhodobým poživitelem dávky doplatku na bydlení, jehož výše se v průběhu času měnila, což ovšem naznamená, že by nová výše doplatku na bydlení byla navázána na předchozí. Jinými slovy, nová výše dávky se nevypočítává z předchozí výše dávky, ale vychází z aktuální platné a účinné právní úpravy. V tomto konkrétním případě stěžovatele došlo dnem 1. 2. 2017 k nabytí účinnosti novely zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění v době rozhodné, kterou byla snížena výše normativních nákladů na bydlení, z nichž byla stěžovateli nově vypočítána výše doplatku na bydlení. Ze správního spisu nevyplývá, a ani to stěžovatel netvrdí, že by stran jím pobírané dávky doplatku na bydlení za rozhodné období probíhalo ještě jiné řízení nebo že by o této dávce na období od 1. 2. 2017 bylo rozhodnuto jiným rozhodnutím. Stěžovatel vychází jen z toho, že změny výše dávky doplatku na bydlení jsou ve vzájemné souvislosti. Tento předpoklad však není ničím podložen, ani nevyplývá z relevantní právní úpravy.

[11] Stěžovatel dále poukazuje na průtahy správního řízení. Z obsahu správního spisu to však neplyne. Řízení bylo zahájeno z moci úřední dne 9. 2. 2017. Dne 24. 2. 2017 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí v zákonné lhůtě 30 dnů dle § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stěžovatel podal odvolání dne 3. 3. 2017. Správní orgán prvního stupně odvolání společně se spisovým materiálem postoupil žalovanému dne 20. 3. 2017, tedy ve 30 denní lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu. Žalovaný měl od tohoto data dle § 90 odst. 6 správního řádu třicetidenní lhůtu k rozhodnutí o odvolání, přičemž rozhodnutí vypravil dne 5. 4. 2017. Zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí správních orgánů tedy byly dodrženy. Kasační námitka proto není důvodná.

[12] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[13] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

pokračování

[14] Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů ve výši 1 000 Kč (§ 9 odst. 2 a § 7 bod 3. citované vyhlášky), k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna je dále zvýšena o částku odpovídající této dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně, vypočtená podle citovaného zákona, činí 273 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného advokáta činí částku ve výši 1 573 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu